

nóg væl» heldur, varð eg sendur til tenasta í herin- um, uttan at hava nakran møguleika fyri at halda fram at venja fótbólt á høgum stigi. Men Nasko var kortini hepnari enn eg. Í síni tíð vann pápi hansara tað fyrsta bulgarska gullheiðursmerkið nakrantíð í heimsmeistarakappingini í glíming, og Sirakov-sonur- in bleiv fyrigivin, fekk sitt pláss á Levski aftur og endaði seinni á landsliðnum. Helst minnst nógv hansara mál móti táverandi heimsmeistarum úr Ítalía í setanardystinum í HM 86 í Meksiko, og eisini móti argentinarum í USA í 1994...

Soleiðis vóru víðurskiptini í tí landinum undir »hørdum hondini« hjá aðal- skrivaranum Todor Zjivkov. Eg kann minna á eitt annað dømi úr ítróttarlívinum í Bulgaria í áttatiárunum. Aftaná »Sofia-derby« finaluna í steypakappingini í 1985 millum Levski og CSKA. Septembreisio Zname fóru leikarar frá báðum liðnum at berjast beint á vøllinum fyri eygum á nógvum túsundum av áskoðarum, við Todor Zjivkov á odda. Hesin seinni bleiv so mikið argur og illa skakaður av hendingsini, at hann sendi boð til Fótbólts- sambandið at leikbanna fleiri av landsins bestu spælurum fyri restina av lívinum, teirra millum 19 ára gamla Hristo Stoitskov. Og felagini fingur enn tá boð um at skifta navn: Levski skuldi kallast fyri Vitosja, og CSKA bleiv til Sredets! Tíbetur um tvey ár ella so vóru allar leikarar fyrigiv- ir og trý ár seinni fingur bæði felagini síni upprunaligu navn aftur.

Í kypriotiskum fótbólti í nógv ár

Ivan Hristov droymdi um at flyta til okkurt annað land, men undir táverandi stýrin- um kundi hann ongan veg sleppa. Hansara lagna var at spæla áhugafótbólt í 2. ella 3. deild í Bulgaria, og royna at vinna sær pening á øðrum okjum, til dømis sum barmtenari í einum dansihøli við plátutónleiki. Men tá ið kommunistiska stýrið fall fyri skjótt tiggju árum síð- ani, fór hann av landinum til Kýpros at arbeiða innan- fyri fótbólt, tí hetta var tað ókið, sum honum altíð dámdi best at fáast við.

– Einaferð fyrst í nítíár- unum spældi kypriotiska liðið Anorthosis ein evropa- steypadyst í Bulgaria, og eg hitti teirra formann. Eg skifti nokur orð við kypri- otan, og hann bjóðaði mær til Larnaca at arbeiða við ungdomsliðnum í sínum felagi.

Upprunaliga kemur An- orthosis ikki úr Larnaca, har felagið er statt í dag, men úr Famagusta. Hesin seinni býurin var tikin av turkisk- um hermönnum undir teirra atsókn á Kýpros í 1974, ta ið øll gríkskt-talandi fólk vóru ríkin úr sínum heim- staðum kypir um markið millum kypriotiska tjóð- veldið og sokallað Tjóð- veldið av turkiskum kypri-

otum, ið ongantið hevur verið góðkent av nokrum øðrum landi burtarsæð frá sjálvum Turkalandi.

Ómetaliga stór framgongd í fótbólti á »Oynni hjá Afrodítu«

Ivan Hristov dámdi væl at virka sum ungdomsvenjari á hesi lítlu oynni í Miðal- havinum. Hann heldur nógv um framstigið hjá kypri- otiskum fótbólti tey sein- astu fimm-tíggju árin.

– Kýpros byrjaði at lut- taka í altjóða kappingum longu í fímtíárunum. Men næstan alla hesa tíðina tal- dist kypriotiska landsliðið millum tey veikastu í Eu- ropa. Til dømis einaferð vóru kypriotar smurdir av 12-0 av Týsklandi. Men nógv er broytt síðan tá. Landið fær góða inntøku av ferðavinnuni, og ítróttarfel- og hava møguleikar fyri at bjóða leikarum og venjarum at koma á oynna úr útland- um, fyrst og fremst úr eyst- ureuropeiskum londum. Nú arbeiðir ein hópur av jugo- slavum, rumenum og bul- garum í kypriotiskum fótból- ti. Bæði Hristo Bonev og Anghel Iordanescu, fyrrver- andi HM-landsliðsvenjarar hjá ávíkavist Bulgaria og Rumenia, hava virkað á Kýpros eisini. Umframt tað nýta myndugleikarnir nógv- ar pengar til ungdomsar- beiði. Og einki undarligt er í tí, at alt hetta saman gevur kypriotum betri úrslit á al- tjóða høpi, bæði í HM- og EM-undankappingum fyri landsliði og í europeiskum kappingum fyri felagsliði. Kypriotiski 3-2 sigurin á Spania fyri nokrum mánað- um síðani var als ikki til- vildarligur fyri meg, og hetta var ikki teirra fyrsta frálíka úrslit móti stórrí- tæðum. Eisini feroingar fingur eitt sannførandi prógv um styrkina hjá kypriotisk- um fótbólti, tá ið føroyska landsliðið og seinni HB royndu seg móti oyggja- búgvunum úr hinum endan- um av Evropa.

Hjálpir bulgarskum spælurum at sleppa uttanlands

Ivan Hristov hevði arbeiðt á Kýpros í fleiri ár. Hann fekk eisini nógvar kenningar millum umboð hjá feløgum, ið selja yrkisleikarar frá ein- um liði til annað.

– Eg seldi onkrar kendar bulgarskar spælur uttan- lands. Teirra millum kann eg nevna landsliðsverjuleik- aran Iljan Kirjakov, ið fór úr Anorthosis til kenda skotska felagið Aberdeen. Og fyri kortum fór ein skoti úr Aberdeen, ið kundi ikki arbeiða saman við sínum venjara í Aberdeen, til Lev- ski í Bulgaria at royna seg. Víðurskiptini í Bulgaria eru nógv óðrvísi nú, enn tey vóru fyrr, og sjálvt um figgi- arliga stóðan í landinum er langt frá at vera stóðufost, hava stórfelag ráð at keypa útlendskar spælur eisini. Eg haldi kortini ikki, at bul- garskur fótbóltur megnar at fara upp á tað stóðið, hann var mitt í okkara tiggjuára- skeiði, tá landsliðið vann fjórða plássið í HM 94 í

USA, og seinni spældi seg til EM 96 í Ongandi og HM 98 í Fraklandi. Talan var um ein bólk av frálíkum ein- staklingum við Hristo Stoitskov, Krassimir Bala- kov og Emil Kostadinov á odda, ið gjørdum um seg í sama tíðarskeiðnum. Nú teir eru farnir, hevur bul- garskur fótbóltur einki at bjóða. Eg vóni tó at teirra avrik kunnu ávirka ungar leikarar í landinum, og fáa fleiri børn at fara og sparka bólt.

Hitti Páll á Reynatúgvu niðri á Kýpros

Ivan Hristov kom til Føroya undir rættiliga tilvildarlig- um umstøðum. Á sumri 1997 spældi HB ein evropa- dyst niðri á Kýpros, og tá hitti bulgarin Páll á Reyna- túgvu, ið var við í ferðini sum vøddamýkjari. B71 lið- skiparin greiddi Ivan frá stóðuni í felagnum, sum tá var í stórum vanda fyri at flyta niður í 2.deild.

– Tað var næstan einki skil í spælinum, tá ið eg kom heim á Sand, serliga á taktisku síðuni. Tað tók eina tíð at læra leikararnar at hugsa á vøllinum, og ikki bara renna og sparka, tí byrjaðu vit ikki serliga væl í kappingini 1998. Men seinni hevur tað gingið nógv betri, og eg havi onga løtu verið í íva, at vit klára okkum. Men í ár verður ein onnur saga. Kappingin í 1. deild er nógv hardari, og tað ber illa til at vænta av okk- um, at vit fara at kappast um heiðursmerki. Summi onnur lið hava eitt sindur betri møguleikar á øllum okjum, enn vit.

Ójavnir møguleikar í ymiskum feløgum í Føroyum

Ivan Hristov vísir á, at fyra- fimm føroysk feløg hava gjørt ómetaliga stórt fram- stig tey síðstu árin, meðan hini liðini framvegis standa næstan á sama plássi, har tey vóru, tá ið Føroyar fingur altjóða góðkenning frá FIFA og UEFA.

– Her á Sandi er einki broytt síðan liðið gjørdist føroyameistarar í 1989. Eg haldi ikki, at B71 spælir verri nú, enn fyri tiggju ár- um síðani, men onkur lið í Føroyum spæla nógv betri. Eg kann tó skilja, at til dóm- is í Sandoey eru ikki so nógv- ir fótbóltsleikarar at velja ímillum. Men tað er púra ógjørligt at byggja upp eitt veruliga gott lið, ið kundi sett sær høg mál, undir teimum umstøðum, sum vit hava. Meir enn tiggju av okkara spælurum búgva utt- anfyri oynna, og teimum tørvar at venja eisini. Eg eri ofta í Havn og venji »úti- setar« á Argjum, men tað hendir sjáldan, at eg kann savna báðar partar av lið- um saman. B71 er eitt lítið felag. Men hetta er ikki tann einasti trupulleikin. Megin- parturin av fólkinum í B71 kennir seg sum 100 prosent áhugaspeglarar. Hetta gerst ikki við, tí at hetta er veru- leiki – leikararnir fáa ikki løn úr felagnum. Men av tí kann eg heldur ikki krevja frá teimum at vera í besta

formi í hvørjum dysti, móta tí venjingar hvørja einasta ferð, ikki ganga regluliga í býnum og so framvegis. Nógvir føroyskir spælurar meta fótbólt sum sjónleik. Um teirra lið vinnur, so eru teir týðningarmiklir menn í sínari bygd um vikuskiftið og vikuna eftir. Um liðið tapir, er tað eitt sindur keði- ligt, men eisini í lagi: Vit kunnu biða við veitslu til næstu ferð. Gamani. Men tú kanst bert vinna nakað stórt í tí føri, at allir mótstøðu- menn gera tað sama sum tú. Men soleiðis er ikki longur. Í onkrum feløgum í hesum landinum vita leikarar, at teir kunnu vinna okkurt ikki bara á vøllinum, men eisini uttanfyri. Nógvir av spæl- arunum á teimum liðnum, tó ikki allir, taka fótbólt í álvara. Tey liðini eru sett fyri at røkka stórum málum. Í hesum sambandi kann eg nevna bæði havnarfeløgini, KÍ, GÍ og NSÍ, sjálvt um eg kanska ikki kenni víður- skiftini í hesum og hinum liðnum nóg mikið væl.

Nógvir evnaríkir spælurar í so lítum landi

B71-venjarin heldur, at tær figgjarglugu umstøðurnar í Føroyum eru sera góðar fyri at ala evnaríkar fótbóltsleik- arar, hóast feløgini hava ymiskar møguleikar fyri at fremja ungdomsarbeiði.

– Tað er neyðugt at hjálpa ungum frálíkum 15-16 ára gomlum dreingiaspælurum at gerast enn betri, áðrenn teir steðga í sínum klassa- vøkstri. Her eru heilt ótrú- liga nógvir dreingir við góð- um evnum. Eg ivist ikki í, at hetta lítla landið fær sín Maradona, fyrr ella seinni, ið skal gerast heimsstjórna og fer til Onglands ella Ítal- ía at spæla. Sjálvandi hava feroingar nú Toda Jónsson niðri í Danmørk, og hann er ein ógvuliga góð fyr- mynd hjá teimum ungu. Men eg trúgvi, at ein dag kemur ein annar inn á pallin og fer at umboða Føroyar í teimum størstu landskapp- ingum í heiminum.

Á Sandoynni hava vit tí- verri ikki so góðar mögu- leikar fyri ungdomsarbeiði, eisini tí at fólkagrundalagið er lítið. Men eg kann nevna einar tveir finar leik- arar, ið vónandi fara at gera nógv um seg í føroyskum fótbólti tey komandi árin. Her verður hugsað fyrst og fremst um Kára Nielsen. Hóast ungur, hevur hann verið stóruvæðingur hjá fel- agnum rættiliga leingi. Eg haldi, hann kann gerast yr- kisleikari uttanlands um nok- ur ár. Ein annar góður ungur maður á liðnum er Bergleif Sólsker. Men báðir mugu arbeiða sera nógv áðrenn tað kann bliva til nakað ser- ligt.

Hústast hjá HB-venjaranum

Tá ið Ivan Hristov er stadd- ur í Havn, húsast hann hjá einum øðrum útlendskum venjara, rumenarum Ion Geolgau úr HB. Teir eru sera góðir vinir, sjálvt um teir ikki eru ættaðir úr sama landi. Men konan hjá Ivani,

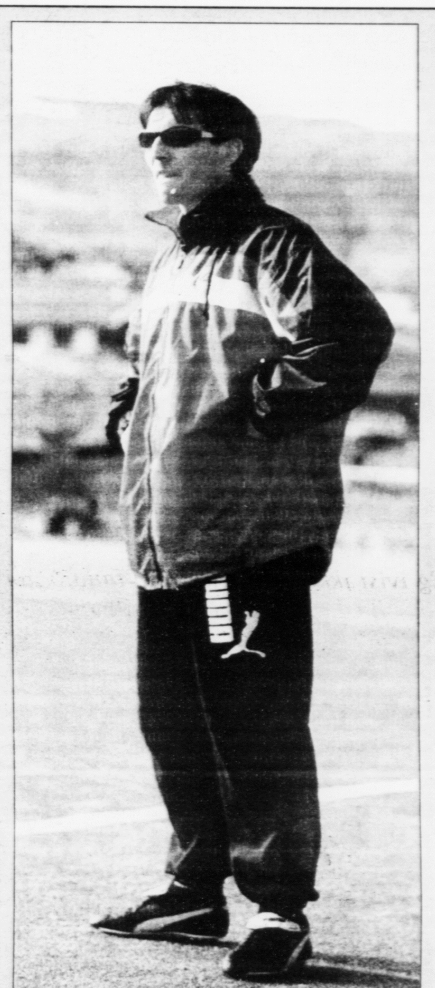
Gabriela, er eisini rumensk, og Ivan Hristov skilir nógv av teirra máli. Bulgarski venjarin hjá sandoyingum dugir enskt sera væl fyri ein eystureuropeara, tosar lýta- leyst russiskt, og í løtuni lærir hann spansk, og hann nýtir sína fritíð til. Til spurningin um honum dām- ar føroyskan mat, svarar Ivan Hristov á hendan hátt: – Nei, mær dámar ikki føroyskan mat, serliga ikki grind og spik. Eg eri til dómis móti grindadrápi. Eg vil als ikki gera nakran firt- an av mínum orðum, men eg plagi at umrøða øll ting soleiðis, sum eg síggi tey sjálvar, og eg eri ikki bangin fyri at siga hart frá mínari stóðu víðvíkjandi hvørjum spurningi sum helst, sjálvt um kanska ikki øllum dām- ar mína meining. Tað sama í fótbólti – eg ummæli al- ment stóðuna í B71, sum hon er í veruleikanum, ikki fyri at gera fortæð, men tí

eg royni at betra hana.

Hevur stórar ætlanir í fótbólti

Ivan Hristov trívist væl í Føroyum, men hann roknar kortini ikki við at hann verður her í fleiri ár. Bul- garski venjarin hjá B71 sig- ur seg at vera sera stórætl- aðan í fótbólti.

– Eg fari at fáa venjara- prógv í Bulgaria seinni í ár. Eg veit ikki hvar eg skal vera í 2000, men tað verður neyvan í Føroyum. Eg eri glaður fyri at fáa royndir her, men eg vil helst arbeiða í yrkisfeløgum í stórum londum. Men mitt núver- andi mál er at hjálpa B71 at fáa eitt heiðurligt úrslit í kappingarárinum 1999. Hetta kann verða strævið, men hóast allar trupulleikar ræðast vit ikki nakran, og vit megna ivaleyst at taka onkran av favorittinum á bóli. Hetta kann eg lova teimum størri.



Ivan Hristov

Bláa bók

Føddur 15.juni 1962 í Aitus (Bulgaria). Uppvaksin í Sofia.

Spælari: Levski Sofia, Lovetj, Sjumen, Neseber í Bulgaria

Venjari: Anorthosis Famagusta og ymisk ung- lingalið á Kýpros.

Frá 1998 spældi venjari hjá B71 heima á Sandi, tó spældi lítið sjálvar. Giftur við Gabrielu.